

ಅಚ್ಚ ಬಂಗಾರ ಅಚ್ಚಮ್ಮ

■ ಕೆ. ನಿರ್ಮಲ, ಮರಡಿಹಳ್ಳಿ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಕೃಷ್ಣನಹಳ್ಳಿ ಅಂತ ಒಂದು ಊರು ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಚಿಂಟು ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಇದ್ದ. ಅವರ ಮನೇಲಿ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಅಜ್ಜಿ ಇದ್ದರು. ಅಜ್ಜಿ ಹೆಸರು ಅಚ್ಚಮ್ಮ ಅಂತ. ಅವರು ರೊಟ್ಟಿ ಸುಡೋದು, ಕಾರದ ಚಟ್ಟಿ ಅರೆಯೋದು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಡಿಸೋದು ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಚಿಂಟುಗೆ ಅಚ್ಚಮ್ಮನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಇಷ್ಟ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನೋಡೋಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಅವನದು. ಆದರೂ ಅಚ್ಚಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದಿತ್ತು.

ಚಿಂಟುಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಅರ್ಥ ಆಗದೆ ಅಚ್ಚಮ್ಮನ ಜೊತೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿದರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ತಿಂಡಿ ಕೊಡೋಕೆ ಬಂದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಚಿಂಟುಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದರು. ಹಿರಿಯರೊಂದಿಗೆ ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಚಮ್ಮನಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ. ನೀನು ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಬೇಡ ಎಂದರು.

ಯಾರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಚಿಂಟುಗೆ ಅಚ್ಚಮ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮೂಡಲೇಯಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಚಮ್ಮನೂ ಚಿಂಟುವಿನ ಸಿಟ್ಟು ಸೆಡವುಗಳನ್ನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಪಾಪ ಕೂಸು ಅದಕ್ಕೇನು ತಿಳೀತು' ಎಂದು ನಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಚಿಂಟುವಿನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ದೂರದೂರಿಗೆ ಮದುವೆಗೆಂದು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧತೆ

ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಚಿಂಟು ತಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹಟ ಮಾಡಿದ. ಅಚ್ಚಮ್ಮನ ಜೊತೆ ಇರು. ನಾವು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟರು. ಚಿಂಟುವಿನ ಹಟ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಚಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಚಿಂಟುವಿಗೆ ಮೈ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಊಟಾನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಲು ಕಾಸಿ ಬೆಲ್ಕಿ ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿ ಹಾಕಿ ಘಮ ಘಮ ಮಾಡಿ ಮಗೂ ಕುಡಿಯಪ್ಪಾ... ಚಿನ್ನಾ ಎಂದು ಅಚ್ಚಮ್ಮ ರಮಿಸಿದರೂ ಚಿಂಟು ಮಾತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿದನು. ಅಚ್ಚಮ್ಮನಿಗೂ ಬೇಜಾರಾಯಿತು. ಈ ಮಗು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ? ಏನು ಹಟ? ಊಟ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಹಾಲೂ ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮಲಗಿದರು.

ಸಮಯ ಎಷ್ಟಾಗಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಇರಬಹುದು. ಅಚ್ಚಮ್ಮಾ ಅಚ್ಚಮ್ಮಾ ಎಂದು ಚಿಂಟು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಗುಡುಗಿನ ಸದ್ದು ಜೋರಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಫಫ್ ಫಫಾರ್ ಎಂದು ಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಕು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಆಗಾಗ ಬಂದು ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಳೆ ಧೋ ಎಂದು ಭರ್ಜರಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿಡಿಲೊಂದು ದಡ್... ದಡಾರ್ ಎಂದು ಹೊಡೆಯಿತು. ಚಿಂಟು ಓಡಿ ಬಂದವನೇ 'ಅಚ್ಚಮ್ಮ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತಿದೆ. ಸಿಡಿಲು ಸಿಡಿಲಾ' ಹೀಗೆ ಚೀರುತ್ತಾ ಅಚ್ಚಮ್ಮನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡನು. ಚಿಂಟುವಿನ ಬೆನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ 'ಮಗೂ, ಹೆದರಬೇಡ. ನಾನಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ಏನೂ ಆಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜುನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಸಿಡಿಲೂ ನಿನಗೆ

ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಅಡುಗೆಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಸಿಹಾಲು ಕುಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಹೆದರಿಕೆ ದೂರ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚಿಂಟು ಅಚ್ಚಮ್ಮನಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಹಾಲು ಕುಡಿದ.

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ್ದರೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತೆ. ಆಗ ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದರೂ ಹೆದರಿಕೆ ಆಗಲ್ಲ ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ತಲೆ ನೇವರಿಸಿದಳು. ಅಚ್ಚಮ್ಮ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಮಲಗುತ್ತೇನೆಂದು ಅಚ್ಚಮ್ಮನನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ತಲೆ ತುಂಬಾ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿದ. ಆಮೇಲೆ ನೀನು ಅರ್ಜುನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರು ನಾನು ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದ. ಆಗ ಅಚ್ಚಮ್ಮ ಜಗತ್ತಿನ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾಗಿ ಕಂಡಳು. ತಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲು ಎನ್ನಿಸಿತು. ಅಚ್ಚಮ್ಮ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ ಚಿಂಟುವಿನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಮಲಗಿದಳು.

ಎರಡು ದಿನ ಆದ ಮೇಲೆ ಮದುವೆಗೆಂದು ದೂರದೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬಂದರು. ಚಿಂಟು ಅಚ್ಚಮ್ಮನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕದಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಏನು ಪವಾಡ ಮಾಡಿದಿರಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಪವಾಡ ಏನಿಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಷ್ಟಗಳು ಪಾಠ ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಆಗ ಮನುಷ್ಯರ ಬೆಲೆಯು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದರು. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ಚಿಂಟುವಿನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಚ್ಚಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಚ ಬಂಗಾರದಂಥವರು ನಮ್ಮ ಅಚ್ಚಮ್ಮ ಎಂದು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡನು. ■